

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

SF har tidligere fremsat forslag til demokratisering af og ændringer af formålet med lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

Dette skete med fremsættelsen af lovforslag nr. L 66 i folketingsåret 1990-91 (1. samling) om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond, se Folketingstidende 1990-91 (1. samling), forhandlingerne sp. 1675 og Tillæg A, sp. 1913. Lovforslaget kom på grund af folketingsvalget den 12. december 1990 ikke til 1. behandling.

Lovforslag nr. L 66 omhandlede både lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, idet forslaget indebar en reel sammenlægning af de to organisationer, når det gjaldt styringen.

SF fremsatte også i folketingsåret 1992-93 et forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond (L 222). Se Folketingstidende 1992-93, forhandlingerne sp. 6268 og 8654 og Tillæg A, sp. 7631. Nærværende lovforslag er en videreudbygning af L 222.

Dette lovforslag vedrører som lovforslag nr. L 222 alene Lønmodtagernes Dyrtdsfond, men skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Overordnet har dette lovforslag på linje med L 241 om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forslag til folketingsbeslutning om pensionskasserne (B 128) til formål at demokratisere økonomien, ved at lønmodtagerne får større indflydelse og dermed også større ansvar.

Lovforslaget har til formål:

1. At investeringerne sker ud fra social, økonomisk og økologisk bæredygtighed. Det forudsætter, at produktionen i fremtidens samfund giver mulighed for at omsætte pensionsopsparingen til forbrug i den forventede takt på en miljømæssigt forsvarelig måde, og uden at det i øvrigt belaster samfundsökonomien på en måde, som nødvendiggør uønskede økonomiske og politiske indgreb og kursændringer. Dette sikres ikke af kravet om, at LD skal investere efter størst mulig forrentning.

Derfor betyder dette krav heller *ikke*, at pensionsopsparernes interesser varetages bedst muligt. Sagt på en anden måde er den samfundsmæssige hensigtsmæssighed ikke identisk med maksimalt afkast. Der kan f.eks. være hensyn til miljøet, der afgørende taler imod investeringer uanset disses rentabilitet. Der kan være f.eks. sociale hensyn, der afgørende taler for investeringer, der ikke er økonomisk fuldt rentable. Derfor bør eksisterende lovgivning erstattes med en lovgivning, hvor samfundsmæssig bæredygtighed bliver den overordnede målsætning. LD's kontohavere har selvfølgelig også en interesse i afkastet, og det skal sikres gennem en målsætning om, at investeringerne *samlet set* skal give et *rimeligt* afkast. Uden disse ændringer i målsætningen forsvinder ikke blot bæredygtigheden, men paradoksalt også den sikkerhed for fremtidigt forbrug hos LD's kontohavere, som bruges som begrundelse for det nuværende krav om størst muligt afkast. Investeringer i virksomheder, der ikke er miljømæssigt forsvarelige eller ikke har et godt arbejdsmiljø, kan medføre betydelige samfundsmæssige udgifter, når LD's kontohavere skal have udbetalt deres pension. En yderligere grund til ændringen er, at man faktisk ikke kan beregne en optimal »forrentning« af investeringerne, og slet ikke når det gælder langsigtede investeringer. Den optimale forrentning rummer både et kvalitativt bæredygtighedsaspekt og et kvantitativt økonomisk gevinstaspekt, og begge dele afhænger af skøn, vurderinger og holdninger. Derfor bør vi droppe forestillingen om den iskolde, rationelle kalkule og erkende, at det drejer sig om, at investeringerne skal både bære og betale sig.

2. At der bliver direkte valg af den politiske ledelse af Lønmodtagernes Dyrtdsfond, dvs. repræsentantskabet. Det sker ud fra et ønske om at skabe større interesse og engagement omkring de dispositioner i form af kapitalanbringelser, der foretages af Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Da det er meget vidtgående dispositioner, der foretages, og da de sker på kontohavernes vegne, er det vigtigt, at de bliver mere inddraget i beslutningsprocesserne. Det vil et direkte valg kunne bidrage til. Da